

So vnychm pač cžim lěpje srošymili, schto tuto psche-
kraſnjenje na ſebi mějesche ſa teho knjegi, pschiſtušim kuf
blíže a wobhladajm, ſchtož je ſo ſtało. Na wyſoku horu
je tón knjegi ſchoł, ſo by tam ſtam był ſe ſwojimi wu-
cžomnikami. Tam ſo wón pscheſkraſni. Jeho woblicžo
ſezini ſo blyſhczaze jako ſlónza jaſnoſcž, jeho draſta běla
jako ſwětlo. Šwój wotrocžkowý ſchtalt je wón na wo-
mičnjenje wotpołožil a ſjewi ſo jako pschejaſnjeny ſi nje-
bjeskej kraſnoſcžu. Hewač wón jow na ſemi khotži we
wotrocžkowym ſchtalcze, podobny člowjekam a na waschnju
jako člowjek namakany (Phil. 2, 7). Jenož tam a ſzem
pschědrje jeho bójska kraſnoſcž a majesteta psches wotrocž-
kowý ſchtalt, hdvž džiwu cžini, hdvž ſo wopokaſuje jako
knjegi na ſtvorjenju. Tidu je hiſhcze wjazn. Hdvž je wón
hewač pschi dokonjenju ſwojich džiwow po ſwonkownym
ſchtalcze pschezo hiſhcze druhim člowjekam runy, jowle na
horje je jeho zyła parſchona, jeho cžělo ſamo pscheſkraſ-
njene, a ſama jeho draſta ſo ſwěczi kaž ſwětlo.

Wón ſwój wotrocžkowý ſchtalt pschezo na ſebi nje-
ſměje. Wſchač wón ſtam ſwojich wucžomnikow po ſwojim
pscheſkraſnjenju, hdvž ſi nimi ſažo ſi horu dele dže, poſkaſuje
na tón cžaſ, hdzež jón wotpołoži, hdvž stanje wot morwych.
Tehdu budže jeho ſmijertne cžělo pscheſkraſnjenie, tehdu budže
ſo wón ſjewicž w bójskej kraſnoſcži. Duž móžemt psche-
kraſnjenje na horje ſpóſinacž jako předypoſkaſanje pschichod-
neje Chrystuſheweje kraſnoſcze, hdzež ſo na nim hacž runjež
jeno na mało wokomičnjenjow hižom dopjelni, ſa cžož tón
knjegi je proſyl w ſwojej wyſchſchi-měſchniſkej modlitwje:
„A nětk pscheſkraſní mje ty, Wotze, ſi tej kraſnoſcžu, kotrūž
ja pschi tebi mějach, předy dnyli ſwět běſche“ (Jan. 17, 5).

K cžomu pač tajfele předypoſkaſanje? Spomněze na
to, ſchtož hiſhcze ležesche bjes tamnym pschebywanjom na
horje a ſkončnym pscheſkraſnjenjom horjestanjeneho, na jeho
czerpjenje a wumrjecze. Wo tym je wón mało předy ſe
ſwojimi wucžomnikami porvežał a jim poſkaſał, ſo ma wjele
czerpicž, ſo dacž kſchizowacž a moricž. Tam wot nětk jeho
woko ſtajnje hlađa, tam dže jeho pucž. A w tym ſamym
cžaſtu, hdvž přeni króč w jeho živjenju Gethſemane, Gol-
gatha, kſchiz psched jeho wocži ſtupichu, ſta ſo to psche-
kraſnjenje na horje. Rosymimy nětk, ſchto dyrbjesche jemu
tuto pscheſkraſnjenje bycž? Wono dyrbjesche jemu bycž